

lønnes i overensstemmelse med de i Grønlandsudvalgets skitseforslag fastsatte principper, samt at de i lovforslaget indeholdte bestemmelser for afgrænsningen mellem i Grønland hjemmehørende og ikke-hjemmehørende tjenestemænd finder tilsvarende anvendelse i sådanne tilfælde.

Om baggrunden for lovforslaget og dets nærmere indhold udtalte *ministeren for Grønland* ved fremsættelsen bl. a.:

„Som det sikkert vil være de ærede medlemmer af det høje ting bekendt, har den største anstødssten i den hidtil førte lønpolitik i Grønland været, at staten har været nødt til i Grønland at give forskellig løn for samme arbejde, alt afhængig af, om lønmodtageren var udsendt henedefra eller hørte hjemme i det grønlandske samfund, og jeg skylder vel straks at bemærke, at denne forskel i aflønningen ikke ophører, selv om det lovforslag, jeg her har fremsat, stadfæstes som egentlig lov.

Så længe den grønlandske befolkning ikke inden for sine egne rækker har det tilstrækkelige antal specialister til at klare de mangeartede opgaver, som den intensive opbygning, der foregår inden for stort set alle samfundsgrene i Grønland, kræver, og så længe sådanne specialister må tilkaldes andetstedsfra, må en sådan forskellig aflønning accepteres som uundgåelig.

Naturligvis kan det spørgsmål rejses, om det er nødvendigt at give højere realløn til de i Grønland ikke-hjemmehørende lønmodtagere, end de har her i landet.

Når man tager de nuværende beskæftigelsesforhold henede i betragtning, vil det for mig være helt urealistisk at tro, at man kan få *kvalificeret arbejdskraft henedefra* til at arbejde i Grønland, uden at der på en eller anden måde skabes mulighed for ydelse af en *højere realløn, end der gives på hjemstedet*, og følgerne af en sådan ansættelses- og lønpolitik vil derfor uden for al tvivl blive, at den udvikling, der for længst er påbegyndt i Grønland, og som nu ønskes yderligere aktiviseret, f. eks. inden for erhvervslivet og uddannelsen, i stedet for vil blive retarderet, hvis den ikke simpelt hen går i stå.

Lige så overbevist jeg er om det rigtige i dette synspunkt, lige så overbevist er jeg også om, at man ville gøre det grønlandske samfund ubodelig skade, hvis man drog den konsekvens af det nødvendige i en højere aflønning af de i Grønland ikke-hjemmehørende lønmodtagere, at de i Grønland hjemmehørende lønmodtagere skulle have samme høje realløn, og dette må gælde rent bortset fra de finansielle konsekvenser af en sådan aflønningsordning.

Den ansvarsbevidste del af den grønlandske befolkning forstår også helt disse synspunkter, hvorimod det har knebet ulige mere at få grønlænderne til at forstå, hvorfor der ikke kan gives dem samme nominalløn, som ydes for tilsvarende arbejde henede, eventuelt således, at en sådan aflønningsform blev kombineret med en pligt til at svare direkte skat. Navnlig den omstændighed, at de såkaldte